

landet, at, dersom høje Toldstranker i Sverige, Rusland og Tydsffland ikke lykkede for en Indførsel i disse Lande, store Kvantiteter af disse Varer kunde udføres, selv til en noget højere Pris end den, vi nu erholde her i Danmark.

For de bedre Varers Bedkommende staar derimod Toldsafsen i et helt andet Forhold til Varens Værdi; almindelige Vaffer fra 2 til 30 Kroners Værdi veie alt efter deres Størrelse og Fjnhed fra $\frac{1}{2}$ til $1\frac{1}{2}$ Pd. pr. Stk., Flaesvaffer til en Pris af 35 D. $\frac{1}{20}$ Pd. pr. Stk., Raffedaaser til 2 Kr. $\frac{1}{3}$ Pd., Madkasser til 75 D. $\frac{1}{5}$ Pd., og Pengefrin til $5\frac{1}{2}$ Kr. 1 Pd. pr. Stk.; og det vil af disse Exempler fremgaa, at selv til en Toldafgift af 50 D. pr. Pd. Beskyttelsen for disse Varers Fremstilling her i Landet ingenlunde kan kaldes høj, særligt naar henses til, at det er Haandarbejdet i den kunstneriske Udførelse og ikke Maskiner, der spille Hovedrollen ved laferede Varers Fremstilling.

Vi ere derfor blevne meget pinlig berørte ved, at man i den af Grossererforeningens Komitee under 15de f. M. til det ærede Udvalg afgivne Betænkning, er kommen til den Slutning, at Toldafgiften for fortinne og emaillerede Vifarbejder, som af Regjeringen foreslaaet bør fastsættes til 5 D. pr. Pd., medens Afgiften for laferede Jernblivarer bør nedsættes fra 50 til 8 D. pr. Pd.; og da Ingen af os og, saavidt os bekjendt, heller ingen anden Raadmand paa dette Omraade, i Modsætning til, hvad der har været Tilfældet for andre Industriregnes Bedkommende, har været kaldet til at deltage i Grossererforeningens Forhandlinger, tillade vi os herved af al vor Kraft og med hele Selvopholdelsens Styrke at protestere imod, at en saadan Nedsættelse skulde finde Sted.

Skulde et saadant Forslag gaa igjennem, vilde det være ensbetydende med vore Fabrikers Ophør og vore Arbejderes Brødløshed, det vilde herefter ikke være os muligt at kunne konkurrere med den udenlandske Overproduktion, der i rigt Maal strax vilde melde sig her, idet den i Grossererforeningens Forslag ansatte Told af 8 D. end ikke selv for de allerimpleste laferede Varers Bedkommende udjævner Forskjellen mellem vore høje og Tydsfflands lave Arbejdspriser, et Forhold, som bliver af større og større Betydning, jo mere Arbejde der anvendes ved en Vares Fremstilling. Men ikke nok hermed; den af Grossererforeningens foreslaaede nye Position 109 er desuden en høist snurrig Sammenblanding og høist uensartet sammensat. Ved Siden af de nævnte laferede Vifarvarer omfatter den saaledes baade Jernpengefabe og Sy- og Knappenale, alle Slags Laase- og Knudsmedarbejder m. m., hvad der lige overfor en Vægttold tager sig noget besynderligt ud; der er noget Uforholdsmæssigt i, at Jernpengefabe og Decimalvægte paa f. Ex. 500 Pd. her stilles ved Siden af laferede Vaffer, hvis Gjennemsnitsvægt er omkring $\frac{1}{2}$ Pd.

Men vedtages Grossererforeningens Forslag, vil dette sikkert ikke alene ramme os, der som foran nævnt beskæftiger noget over 500 Personer, og i hvis Virksomheder der er er bunden en Kapital paa $1\frac{1}{2}$ Million Kroner, med en aarlig Omfætning af 1,150,000 Kroner, men saagodt som samtlige Landets Blikkenflagere, idet der har udviklet sig en betydelig Virksomhed, som Følge af, at vi til dem levere en betydelig Mængde ved Oppresning paa dertil indrettede store og kostbare Maskiner forarbejdede, finere laferede Overdele og Laag af meget ringe Vægt, hvortil Blikkenflagerne forfærdige den tungere Underdel, og derved bliver i Stand til at føre en Vare, der i væsentlig Grad faar en forhøjet Karakter ved Overdelens fine Form og Lakering.

Forhaabentlig behøve vi da ogsaa kun at gøre opmærksom paa de her paapegede Forhold, for at afværge Gjennemførelsen af de nævnte for os og for saamange Andre med os saa fuldstændig ødelæggende Nedsættelser, og behøve vi sikkert ikke at støtte os paa, at den industrielle Stand hele Landet over, saaledes som det klart fremgaa af de fra „Fællesrepræsentationen for dansk Industri og Haandværk“ til det ærede Udvalg indsendte Henvendelser, bl. A. fra „Centralforeningen for Blikkenflagere og Kobbermede“ og „Kjøbenhavns Blikkenflagelav“, har ønsket Tolden saavel for emaillerede Bladejernsarbejder som blanke og laferede Vifarvarer forhøjet; de forelaagte Exempler tale desuden saa fuldt ud til vor Gavn, at man forhaabentlig i det ærede Udvalg hverken vil række Haand til Stableringen af Slige for os, vore Arbejdere og mange Andre ulukkebringende Forhold eller til, at et Virksomhedsomraade, som nu er i god Udvikling og Fremskridt, som beskæftiger mange Menneker og Nar efter Nar har erobret den ene Varesorts Udførelse her i Landet efter den anden, skal standses i sin Udvikling og synke ned til udelukkende at blive en Produktion for de allerimpleste Maskinvarer, og heraf endda kun for de Artikler, som det ifølge deres store Rumfang vil blive for betydeligt at forsende emballerede fra Ulandet hertil. Fra en saadan Skjæbne behøve vi os og vore Arbejdere bevarede, og skulle endelig endnu kun gøre opmærksom paa, at Toldlovsforslaget efter hele sin aabent udtalte Tendents ikke kan have tilfattet, og ikke kan ønske, at noget Saadant sker.